

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
 Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50, Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

CARTA D' ESPANYA

Estimat fill meu: Sabrás que he rebut la teva carta, per la qual veig qu' estàs bó, com naltres també, á Dios gracias. No pots pensá 'l que celebros que aquesta qüestió del Africa s' haja convertit al fi casi bé en una forada. Tú, fill meu, no ets militar

y com que aquí tú, en sustancia, no hi podias guanyar graus, ni entorxats ni requincallas, y en cambi hi podias perdre un dit, un bras ó una cama, prefereixo que quan tornis puguis tirá altra vegada, com tota ta vida has fet, lo carretó de la fabrica, que no pas que tiris tiros per dalt d' aqueixas montanyas.

Segons en la teva veig, aquí hi passen cosas gravas. Que 't serveixi d' experiencia lo que 'm contas en ta carta, y ab las orellas dels moros no t' hi fiquis: mira y calla y deixa que tothom porti las orellas com Déu mana.

Ja que dius que aquí en resum no hi feu res, y 'l temps se 't passa passejant desde Camellos hasta Cabrerissas Altas ¿perqué no buscas un medi per torná aviat cap Espanya? Si jo fos de tú, un mitj dia, un cop llestas las mecánicas que devéu fé al campament, net de clatell y de cara, —perque 'l soldat qu' es curiós es ben vist en totas bandas— me 'n aniria á trobar al comandant ó al que 't mana, y li diria:—«Mi quefe: si es que aquí no li hago falta, me habria de fé 'l favor de deixarme torná á casa; porque mi madre me pide, y no passa ni una carta sin que me digo diez veces que allí me esperan cuan ansia.»—

Tal vegada 'l comandant, veient la rahó sobrada que tens, s' hi conformaria; potsé 't diria naranças: per si ó per nó, t' aconsello que ho probis sense tardansa, que pobres y vergonyosos, ja ho sabs, no prosperan gayre.

Aquest any nostre Nadal será molt trist y molt magre: no hem comprat virám ni res, y si no fós que á ton pare li agradan tant los turróns, ni turróns hi hauria á casa.

Procurat guardar del fret que ara comensa á girársen, y si al tart surts de la tenda, tápat bé, que las ayradas solen ser perjudicials sobre tot pels qu' estéu magres.

Adeu. Rebrás expressions del Miquel y de la Laya, del noy de cal adroguer y del Quim de dalt de casa; una abraçada de cor que 'm dona per tú ton pare y una més forta que cap de la mare:—Gayetana.

Per la còpia: C. GUMÀ.

CRÓNICA

Melilla hi ha hagut tiros.

Lo temps estava revolt; la mar alborotada... (Lo temps y la mar son los únichs qu'en aquell país s' engrunyan.) Lo riú d' Oro casi havia sortit del mare. (Los nostres governants no hi surten may, y per més que la nació rebí bofetadas, diuhen sempre:—«Ahí me las den todas.») Las obras del fort ó del fluix de Sidi-Agnariaix

van quedar mitj desfetas á causa de la pluja. (Lo fanch que serveix de morter, ab l' humitat s' estova com lo cor del héroe de Sagunto apenas veu un rífennyó).

Tempestat de pluja y vent, rebots de las onadas contra las rocas de la costa, contra 'ls arenals de la platja, com si la naturalesa s' indignés, ja qu' Espanya no s' indigna, y llansés copiosas llágrimas al veure 'ns tan aixuts y tan tranquils.

Tot de un plegat sona l' estrépit del canó y darrera de una canonada un' altra.

Tothom á Melilla surt de casa, los soldats s' animan, jefes y oficials se fregan las mans de gust. Los generals diuhen:—Ha arribat la nostra: ja la tenim armada.

¿Qué havia succehit?

Res: un grupo de rífennyos, veient que 'l mar escupia 'ls restos de una gabarra, s' havian introduhit al camp espanyol, per arreplegar alguns taulóns. Son moros y feyan de l' ofici, sense recordarse de las trévas establertas, de las conferencias celebradas, dels compromisos adquirits per mantenir la pau á tota costa.

Y l' héroe de Sagunto vá manar que 'ls espaviles-sin á canonada seca.

Aquesta es l' única batalla que s' ha donat y 's donará probablement á Melilla. Y diu que 'ls moros sufriren un escarment tan dur, veient caure no sé quants morts y quants ferits, que algunas horas després, cap al tart del mateix dia, ja tornavan á ser á la platxa á pescar taulóns.

Aixó 'ns ensenyará á pensar qu' es lo que succehirá á Melilla, á penas las numerosas forsas que allí tenim concentradas s' embarquin de retorn á Espanya.

¿Quina vergonya!

Jo crech qu' Espanya, ja que la guerra no pot fer-se y á tota costa ha d' evitarse, hauria de pendre una resolució definitiva. Aquesta deuria consistir en retirar totas las forsas de Melilla y enviarhi únicament al Sr. Moret, á veure si ab las sévas salamerias logra va contenir la furia de aquells salvatjes.

¿Qué 'ls sembla 'l projecte? ¿Crenhen que 'l famós ministre de las notas diplomáticas cauria en poder del moró?

Si aixis fos ¡ganga per nosaltres! ¡No 'ns en estalviariam poch de disgusto y malandansas!

••

O sino que ho digan los industrials, no ja de Catalunya sino de todas las regions d' Espanya ahont se treballa y se sua la cansalada.

En Moret ha lograt soliviantarles ab los seus tractats de comers. Los comissionats del meeting de Bilbao varen ferli una visita, no logrant altre resultat que sentir dels seus llabis qu' ell opinava de distinta manera que tots ells.

Van dirigir-se després a n' en Gamazo, a n' en Sagasta, a alguns altres, seguint un verdader via-crucis y trobant en cada estació fusionista un nou misteri de dolor.

Los representants dels conservadors en cambi, van prometre'ls quart y ajuda, com sempre succeeix en semblants cassos, ab l' intent de desembrassar los ministeris y colocalar hi ells, sens perjudici de consumir quan se vegin dintre 'ls disbarats dels seus antecessors.

Aquesta es l' historia de sempre.

Pero 'ls fusionistas, y en Moret en primer lloch, no tenen perdó de Deu, desde 'l moment que a las justas reclamacions contra 'ls tractats ab Alemania y ab Italia, han contestat ab un nou tractat ab Austria, fet de amagatots un de aquests últims dies, de manera qu' económicament Espanya entra a formar part de la triple aliansa.

No 'ls donem soldats a aquelles tres nacions conjuradas contra la pau d' Europa; pero 'ls regalém la nostra industria, 'l nostre treball, la nostra riquesa, tot alló que assegura la pau y la tranquil·litat dels pobles y afiansa 'l seu poder y la seva grandesa. Constatem ab ellas un compromís que ha de durar deu anys.... ¡Una guerra económica durant la décima part de un sigle, obligantnos a combatre sens armas, ó millor que a combatre a entregarnos a mercé d' enemics poderosos! No trobem termes prou enérgichs per calificar un acte semblant.

Y Fransa, justament escamada, romp lo *modus vivendi*, alsant més y més la frontera que 'ns separa de l' única nació consumidora dels nostres productes.

Al pujar los fusionistas digueren y asseguraren que farien lo tractat de comers ab Fransa... y en efecte, al ferlo ab Alemania, ab Italia y ab Austria, han impossibilitat totalment la realització de aquell compromís. Aixó sols, hauria de bastar y sobrar perquè se 'n anessin tots plegats a casa, a no ser que preferissen desistir de sos funestos propòsits.

Pero no: D. Práxedes, ab tot y haver manifestat a la comissió del meeting de Bilbao que la qüestió dels tractats no la consideraria may com de partit, lo qual valia tant com dir que 's deixaria als diputats de la majoria en llibertat de votar ab arreglo a la seva conciencia, ara manifesta que 's farà qüestió de Gabinet. Ja ho saben los industrials.

Si 'ls governants, tractantse de un assumpto que afecta tant y tant a la sort de la producció y al pa dels obrers, ne fan qüestió de gabinet; ¿per qué no s' han de unir tots plegats y no han de ferne ells qüestió de ganiveta?

Castelar, desde un reconet de *La España moderna*, explica que no es licit posar en lletras de motllo lo qu' ell puga dir en conversa privada. Tot aixó per respondre als conceptes desfavorables al govern que vá atribuhirli *El Heraldo*, ab motiu de l' arribada de 'n Martínez Campos a Madrid.

Explica després la qüestió de Africa, declarantse adversari de la guerra. Marruecos ens caurá a la boca com una figa madura, si Espanya sab esperar anys y sigles boca-badada y ajeguda al peu de la figuera.

Finalment, insisteix en la seva retirada de la política, y de una manera clara y terminant, diu que pels possibilistas no hi ha sino que dos camins: ó fer política anantse'n ab en Sagasta, reconeixent la seva jefatura y ajudant ab tot lo seu reforç a la monarquia; ó no ferne, imitantlo a n' ell y retirantse cada hū a casa seva.

Plegat loram castelari, no hi ha medi de fer revivre un possibilisme que ha fracassat per complet. Sobra per lo tant lo projecte del Sr. Morayta de reunir una Assembla del partit, a l' intent de constituhir un núcleo republicá que visca en eternas y continuas relacions ab los monárquichs. Aquesta política que ha fracassat, en mans de D. Emilio, ja no serveix per res, ni per fulla de parra destinada a amagar certas vergonyas.

L' únich camí pels republicans conservadors, se dirigeix a formar la dreta de la unió republicana. Y en quant a n' en Castelar, que Deu lo perdoni y que l' historia l' olvidi.

P. K.

L' ATENTAT DEL LICEO

Descubriments

A pesar de que haviam recullit rumors y noticias molt verossimils respecte a las gestions practicadas per las autoritats para descubrir als autors del horrible atentat del Liceo, las circunstancias d' estar suspesas las garantías constitucionals y las prevencions espe-

ciales emanadas del Govern civil respecte a la publicació de certas noticias ens imposavan per norma una cautela absoluta.

Pero per fi, un periódich de Madrid, *El Imparcial*, ha publicat las següents noticias, que no tenim inconvenient en reproduhir, com ho han fet altres diaris de la localitat.

«Segons mas noticias, per últim, aquest mati ha declarat son bárbaro delictu 'l pres nomenat Joseph Codina, a qui suposo convicte y confes de ser l' autor del llansament de la bomba que tantas victimas produhi en lo Gran teatro.

«Crech aixis mateix que han sigut descuberts los coautors y cómplices del ferós atentat, y suposo que s' ha averiguat igualment qui son los que construhiren las sis bombas, de las quals dos foren trobadas en los carrers de Sans.

«Acaba de dictarse ordre disposant que ingressi a la presó a disposició del jutje especial Joseph Codina.

«Codina es l' anarquista, que, segons vaig dir fa dias, signé detingut prop de la fabrica ahont treballava com obrer, sent lligat fortament sense darli temps de defensarse y prenentli un ganivet de grans dimensions que tenia en poder seu.

«Joseph Codina havia viatjat usant un altre nom. Quan lo governador demaná a las autoritats francesas que 'l capturessin, aquestas contestaren que 'l havian posat en llibertat per no resultar cárrech contra ell, haventse detingut sols com a sospitós per careixer de documents.

«Segons crech está averiguat lo siti en que 'ls anarquista se reuniren y convingueren los preliminars dels atentats realitzats aquests ultims mesos.

«Crech aixis mateix que s' ha arribat a tenir total coneixement de l' organizació interior dels anarquistas de Barcelona.

«A jutjar per lo que hi sentit, es enginyosa y originalissima la forma de que 's valian per entendres, sense perill de ser descuberts.»

Copiem las noticias precedents, creyentlas bastants, després de tan llarch silenci, pera satisfer l' ansietat de nostres-lectors.

Los tractats de comers en projecte danyan molt al capital empleat en l' explotació de las industrias manufactureras; pero danyan encare més a la má d' obra.

Las ventatjas otorgadas als articles de fabricació extranjera recauhen casi sempre en aquells qual gásto d' elaboració representa la major part del seu valor. De manera que 'ls obrers de fora benefician lo que perden los obrers de casa.

Una frase del héroe de Sagunto referintse als rifenyos:

—No hay medio de venir con esta gente.

Y está clar!... ¡Son tan simpáticos los matadores del infortunat general Margallo, que a un hom li venen ganas de fers'hi a petons!

Dijous sorti l' *Almanach de LA CAMPANA DE GRACIA*, corresponent al any 94. No 'ns queda més que agrahir la bona acullida que 'l públich li ha dispensat apressurantse a adquirir los exemplars, ilustrats ab magnificas láminas al cromo, ab un gran número de xispejants caricaturas, y variats é intencionats traballs en vers y en prosa suscrits pels més coneguts escriptors catalans.

L' edició está a punt de agotarse.

Al donar compte a un ministre de l' arribada a Madrid dels comissionats del meeting de Bilbao, 'l ministre preguntá:

¿Sab si portan fusells?

Se li podia respondre:

—Fusells no; pero portan un arma més poderosa: van armats ab la rahó y ab las simpatias y l' apoyo de todas las personas que a Espanya treballan y produheixen. Qui no está ab ells está contra la nació.

S' ha donat carpetasso a todas las so'icituts dels oficials del exercit que perderen los seus empleos per haverse compromés en pronunciaments revolucionaris y que ara demanavan ser incorporats al exercit de operaciones d' Africa.

De manera que ni en nom de la patria olvidan los agravis rebuts dels que creyentse prestar un servey a la nació, 's varen sublevar y varen perdre.

Si ab igual puritanisme se hagués de medir a tots los militars que s' han pronunciat, pregunto jo: ¿Seria general en jefe del exercit d' Africa 'l sublevat de Sagunto?

Per primera vegada a Nova Zelandia, las donas

han exercit lo dret electoral, y la gran majoria d' ellas han otorgat los seus votos a candidats republicans.

En aquell remot pais las donas votan com a homes. Vagi aixó per la falta de virilitat que s' observa entre nosaltres, ahont no sembla sino que 'ls homes s' hajan tornat femellas.

Las tropas sortiran de Melilla sense disparar un tiro. Aixis a lo menos ho diuhen los gobernants.

Está molt bé.

Que guardin las municions. Tal vegada siga necessari gastarlas aqui a Espanya.

A D. Práxedes han tingut que reformarli la cura del turmell, subjectantlo a una nova operació, y lo més trist per ell es que, segons se diu, no será encare aquesta la definitiva.

¿Y coix y tot com vá, vol arribar als tractats de comers ab la triple aliansa?

¡Vana temeritat!... D. Práxedes corre 'l perill de quedarse a mitj camí.

Mentres se negocian tractats de comers ab Alemania, Italia, Austria, y se 'n prepara un ab Inglaterra, la República francesa romp ab nosaltres tota mena de relacions, y la República Argentina apuja considerablement los drets de introducció dels nostres vins.

Consequencias inevitables de la política restauradora.

Ens entreguem a la triple aliansa, y las Republicas se giran d' espatllas, per no veure com las monarquias ens escorxan.

Lo primer tractat ab Alemania, que ha costat a Espanya un saldo de més de 500 millons de pessetas de pérdua va ser fet de la següent manera:

Tractava D. Alfonso XII de fer un viatge a aquell pais, y en Bismarck va fer dir a n' en Cánovas, que temia que alli seria rebut ab molta fredor, per no existir entre Alemania y Espanya un tractat de comers que simbolisés l' unió carinyosa dels dos pobles.

Y Bismarck que vols, Bismarck que desitjas. Lo tractat se feu a tota pressa, a gust dels alemanys. Y 'l gust de veure a D. Alfonso vestit ab l' uniforme de coronel de hulanos li ha costat a Espanya més de 500 millons de pessetas.

Prenguin nota de aquest fet históric els que s' obstinan en no veure la relació que té la forma monárquica ab la ruina dels interessos materials dels pobles.

CARTA DE FORA.—A l' iglesia de Plá del Panadés va celebrarse la senmana passada un Novenari ab sermo. Lo predicador va dir lo que diuhen molts del ofici: que LA CAMPANA DE GRACIA está excomunicada y que no hi ha salvació possible pels que llegintla, no s' arrepenyeixen. Després d' aquest anunci de propaganda que li agrahim de tot cor, las vá empendre contra 'l jovent que balla, dihent que al agarrarse es com venen los pensamientos deshonestos, y sens dupte vá dir aixó perquè 'ls joves, quan ballin se 'n recordin y disfrutin més. En cambi del vicari que visita a las monjas y allí passa llarchs ratos tocantloshi... 'l piano y armané gatzaras que molts cops se senten desde l' carrer no vá dirne una paraula.—Vá desferse també contra un colegi particular que hi ha a la població perquè 'l professor no acompanya als seus deixebles a la iglesia a confessar, cosa que no entra en las sevas atribucions.—Uns quantis sermons més pel mateix estil y 'l noble de Plá del Panadés acabarà per mirar a la major indiferencia als que aprofitan lo seu ministeri per convertir-se en homes-xismosos, com si 'l vestit llarch que portan 'ls convertis en done'as.

LO NOSTRE PESSEBRE

AJIN entrant, caballers, vajin entrant; que de pessebres com aquest no se 'n veuhen cada dia. Encén los grasolets, noy, que ja hi ha prou concurrencia. Comensin a mirar l' aspecte general del panorama. Es la copia exacta d' una terra qu' entre moros y cristians está próxima a quedarse sense camisa.

Vejin si pot donarse un quadro de desolació més complet y esgarrifós.

Las montanyas, peladas.

Las vinyas, peladas.

Las butxacas... peladas.

Lo únich que no 's veu pelat es lo clatell de las personas: totas hi tenen més llana de lo que conve.

Allá hi ha un pagés que sembra. Aquella figura que hi ha a prop seu, es la del recaudador de contribucions qu' espera que la cullita sigui al sach per emportarsela.

Aquí hi ha un altre pagés que sembra, cull... y no pagá res. Es un parent del diputat de la comarca.

Més amunt se veuhen uns quantis infelissos que passen tot lo dia pescant a la vora del riu, y no agafan ni una trista granota.

Més avall s' observan altres fulanos que las saben més

llarga. Aquests pescan en la caldera del pressupost, y agafan tot lo que volen.

¿Reparan aquelles clofollas de nou que dansan dintre d'aquell safreig que representa 'l mar? Son los acorassats de la nostra marina.

¿Veuen aquelles barraquetas raquíticas y arruinadas d'aquell turó? Son las casas dels mestres, las escuelas públicas.

¿Veuen aquells edificis monumentals de pedra picada que s'escampan més ensà? Son las casas dels capellans, los edificis religiosos.

Los ramats de bens caminan cap á las ermitas y 'ls santuaris, en busca d'herba fresca.

Los ramats de llops baixan á las ciutats y 's fican en las administracions dels municipis.

Fixinse en aquella columna de fum. ¿Surt de la xameneya d'una fabrica? No: de la cuyna d'un ministre.

A la dreta hi ha un camp, sense ningú que 'l cultivi. A la esquerra hi ha un convent ple de frares que no fan res.

Los camins están farsits d'herbas. Las carreteras, plenas de pedras.

En cambi 'ls carrers están desempedrats.

¿La coneixen aquesta figura que cull naps? No es cap agricultor, sinó don Práxedes, que quan li convé, fa 'l pagés.

Aquí hi ha un galliner qu' en lloch de contenir víram, está plé d'espanyols. Los moros los hi han tançat, perquè diuen que 'ls espanyols estar gallinas.

Ara dirigeixin la mirada més lluny.

Allá al confi de las montanyas se comensan á veure tres personatjes á caball. Venen cap aquí; pero no son los tres reys, sinó 'ls tres emperadors: lo de Marruecos, lo d'Alemania y 'l d'Austria.

Lo primer ve á donarnos satisfaccions.

Lo segon á donarnos disgustos.

Lo tercer no 'ns vé á donar res. Al contrari, potser vé á demanarnos alguna cosa.

En lo pich més elevat del fondo, casi tocant ab los núvols, com indicant que aquella es la regió delas ilusions, hi ha 'l Anunciata.

Es la figura més vella y rebregada del pessebre. Representa una fulana que fa una pila d'anys que anuncia que ara, ara, ara, vidrà, y no acaba may de venir, ni 's tenen notícias de que s'acosti gens ni mica.

No obstant y aixó, mirin si n'hi ha alrededor de baus qu'encare se la escoltan y s'engrescan ab los seus anuncis.

Per fi, aquí, á la voreta mateixa poden veure 'l grupo culminat, lo pot de la confitura; es dir, la cova del Naixement.

Examinin, primer que tot, la cara y 'ls posats del niño y...

LO FISCAL (traient lo cap):

—¿Qué? aqué hi ha que dir del niño?

—Res!... Apaga 'l pessebre, noy, que aquí hi ha gent que ningú 'l ha confidada.

FANTÀSTICH.

N tal Sr. Diosdado, diplomàtic de l'escola de 'n Moret, ha sigut nomenat embaixador extraordinari d'Espanya á Tànger.

En tot demostra D. Segimón lo mateix tino.

Tractantse dels moros, no troba res millor qu'enviarlos

diplomàtics com aquest.

Diplomàtics de pasta de caramello.

No es extrany que llepantlos els gastin.

A dreta lley, la missa de campanya que vá celebrarse á Melilla 'l dia de la Concepció, havia de ser missa de difunts.

¿En sufragi de las mortas esperansas nacionals.

S'atribueix á n' en Sagasta 'l següent concepte, á propòsit de l'actitut dels industrials bilbains:

—A aquesta gent la riquesa se 'ls ha pujat al cap. Ja farém de manera d'achicarlos.

Si la frase es certa, val la pena de ser contestada aixís:

—A n' en Sagasta 'l cervell li ha baixat al turmell del peu que 'l fá anar coix.

Quan los riffenyos van anar á la platxa á recullir taulons, devian volerlos per llenya.

La llástima es que no se 'ls vaja complaure, donantlos la gran llenyada del sigle.

S'assegura que si Espanya hagués avansat, endintre del Marroch, Inglaterra ja ho tenia tot á punt per llansarse sobre Tànger.

Si Inglaterra volgués ser franca, hauria de cambiar lo lleopart que figura en lo seu escut per una hiena.

Perque á semblansa de las hienas, Inglaterra no 's

bat, limitantse á ensumar entre 'ls cadávres, pera ferse un bon tip de carn morta.

Diuen que si la coixera de 'n Sagasta li impideix continuar dirigint lo timó de la nau del Estat, aconsellará á la regent que cridi á n' en Cánovas.

Es molt natural: aixó senzillament obeheix al pacte concertat entre ells, en virtut del qual quan l' un menja l' altre paheix.

La restauració no te mes que dos safreigs per rentar la roba bruta: lo safreig conservador y 'l safreig fusionista.

Divuit anys fá que s'hi renta, y en tot aquest temps ni una sola vegada s'ha cambiat l'aygua.

¿Podrá ningú extranyar després que siga tan pudenta y corrompuda?

L' héroe de Sagunto, al manar fer foch de canó contra 'ls riffenyos que se 'n enduyan las fustas depositadas pel mar en la platja de Melilla, se 'm figura una encarnació de aquell xistós personatge del Castell dels tres dragons.

Al igual que aquest podia quadrarse y exclamar: —Aixó ho faig com á guerrerol!

L' opinió general se mostra unánime en reconeixer que la guerra del moro ha terminat.

La campanya de D. Arseni s'ha reduhit á una nova edició de las maniobras de Calaf y de Binéfar.

No hi ha més diferencia sino que las maniobras de Melilla han sigut una mica més llargas y han surtit una mica més caras.

Amadi, 'l moro de las orellas talladas, ha rebut autorisació per establirse á la plassa de Melilla ab tota la séva familia.

Entre la familia de aquest fulano s'hi contan sis esposas. De manera que al permetreli establirse á Melilla, se l'autorisa també per practicar la poligamia en territori espanyol.

—¿Qui pogués ser riffenyol!—dirán més de quatre.

Y fins crech que donarían las orellas ab gust, may siga sino per estalviarse las estradas de las sogras.

Sembla que pels barris de Sant Pere hi ha una taberna que deu ser propietat de un capellá, ja que aquest tot lo dia 's dedica á conquistar parroquians, assegurantlos que 'l vi que 's ven en aquell establiment es de la séva cullita.

¿Vi de capellá? A mi, francament, m'inspiraria molta desconfiansa.

Sempre tindria por que no sigués batejat.

Hem rebut una carta de un company nostre que 's troba á Melilla, en la qual s'hi llegeix lo següent párrafo:

«A pesar de trobarnos molt bé de salut, ens estém morint de fástich, al veure que se 'ns té lligats de mans davant dels moros que han injuriat á Espanya. Quan torném tenim por de qu' en lloch de llorers ens tirin bledas. Y fins ens sembla que 'ns farán tornar la cajetilla del soldado, porque no 'ns l'hem guanyada.»

Lo nostre amich exagera. Aquí ningú 'ls demanará res porque la culpa de lo que passa no la tenen las tropas.

Y menos que res se 'ls demanará la concebuda cajetilla.

Després de tot, lo tabaco enviat ha vingut á ser un símbol perfecte de la qüestió de Melilla: tant lo tabaco com la qüestió han finit de la mateixa manera: se 'n han anat en fum.

Al contrari de lo que succehia 'ls demés anys, en casi todas las administracions de loterias de Barcelona, van quedar per vendre bitllets de la rifa de Nadal.

¿Será degut á la crisi qu' estém atravessant ó á un'altra consideració molt distinta?

Com que la rifa la fá 'l govern, los jugadors diuen, y ab rahó:

—Un govern que ha ocasionat tantas desgracias al país ¿cóm pot portar la sort á ningú?

XARADA

Carlos no tinch dos-hu-dos avuy que 'l hu mati al tot; pro si ho fá 'l faré ab pebrot ó sino 'l faré ab arrós.

J. F. B.

ANAGRAMA

La Rosa qu' es molt total passant pel carrer de 'n Bot

va topar ab en Marsal y 's va fé un nyanyo á la tot.

J. F. DURBAN.

TRENCA-CLOSCAS

SARA OJEDA Y OS
LLERS

Formar ab aquestas lletras lo titol de un drama catalá.

CINTET BARBERA Y CARGOL.
ROMBO

Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—Segona: Part del cos humá.—Tercera: eyna de pagés.—Quarta: oradó antich.—Quinta: animal (plural).—Sexta: efecte dels costipats.—Séptima: Consonant.

MR. MUGNONE.

GRUOGLIFICH

X
B: T
II
LO LO
I:

REY NANO.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans J. Gólferrichs, J. Torruella, J. Corral, Corazón, Quimet, M. Bilbilis Patá, E. Magliori, Pega, Noy de fora, M. T. O., Andalés del Clot, R. C. S. y Un Sabatassas.—Lo qu' envian aquesta semana no 's fa per casa.

Ciudadans F. de la Rosa, Jumerá, C. Nan S., Antonet Sicart, Rey Nano, F. Estrada, A. de l' Olla, Benito Alom, Rey Xich, P. Giro, Un Arrossayre, J. Ferré Gendre y Un Salamer.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá V. Otero: No havent pogut respondre al portador de la séva, contestém afirmativament á la séva pregunta.—Xavier Alemany: Li doném las gracias. No 'us agrada prou.—A. Canals: Gracias per la noticia.—Cantor de Catalunya: Las composicions están ben versificadas; pero son buidas d'ideas y no tenen cap interés.—J. Bruguer C.: Es fluixa.—P. C. F.: En l' article hi ha alguns tochs bonichs; pero hi ha també molts caygudas.—J. V. Pons: Está molt bé.—Anton R.: L' article té condicions molt apreciábles: veurém de insertarlo.

—Japet de l' Orga: Rebudassas composicions.—Emili Terrasanch: En la séva composició hi falta xispa.—Un A. Vendrellench: Aprofitarem alguna cosa.—P. Giro y B. de V.: Aixó de descriure somnis s'ha fet molt per lo tant lo que 'ns envia careix de novedat.—B. Batlló: Hi trobém á faltar ideas y xistes.—Llam ó Res: Tant mateix ha sigut ben tanto de posarse á copiar un article tan llarch per enviarlo com á treball original. ¿Qué 's figura que tenim pá á l' ull?

ALMANACH

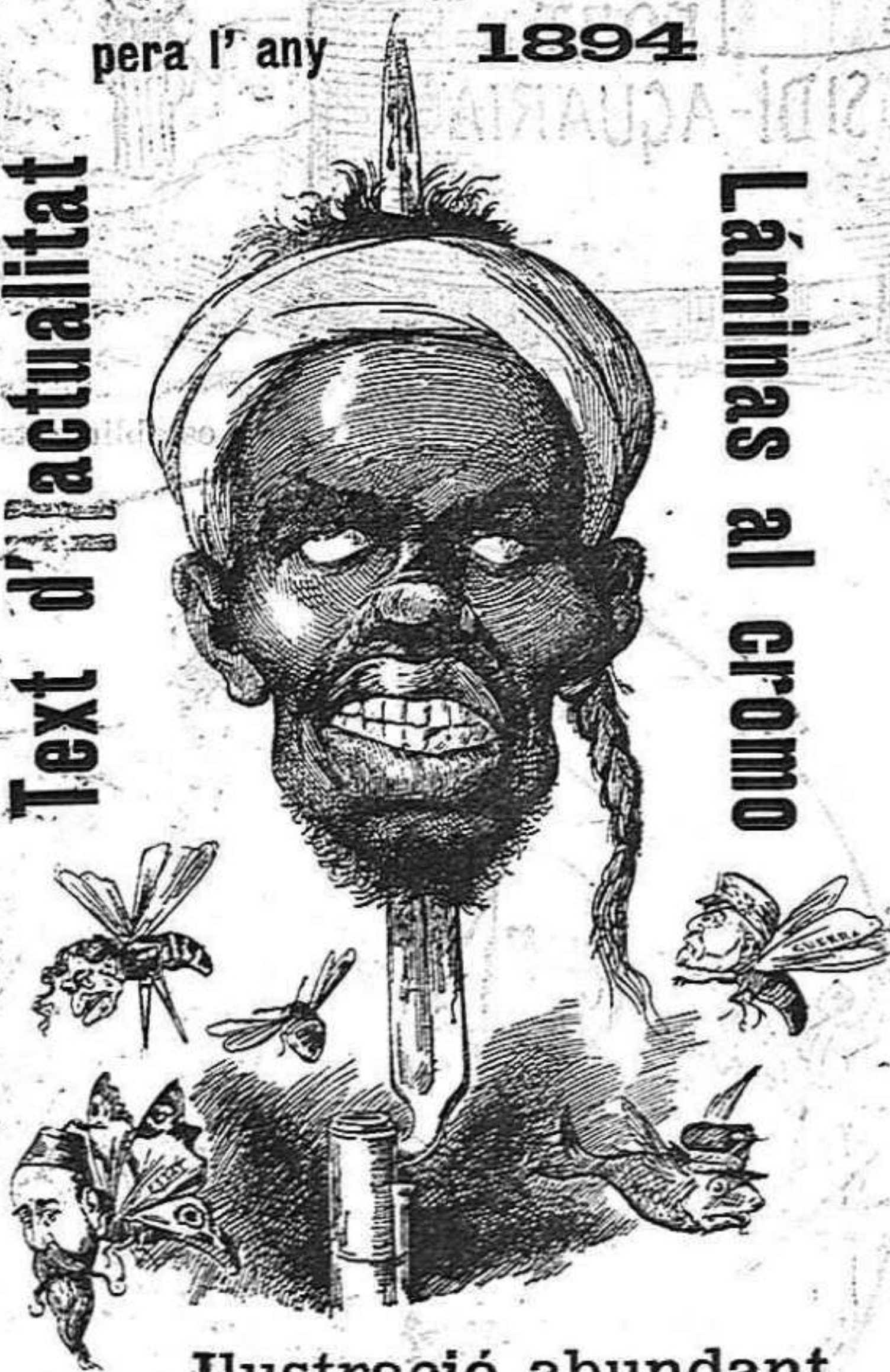
DE

LA CAMPANA DE GRACIA

pera l' any 1894

Text d'actualitat

Láminas al cromó

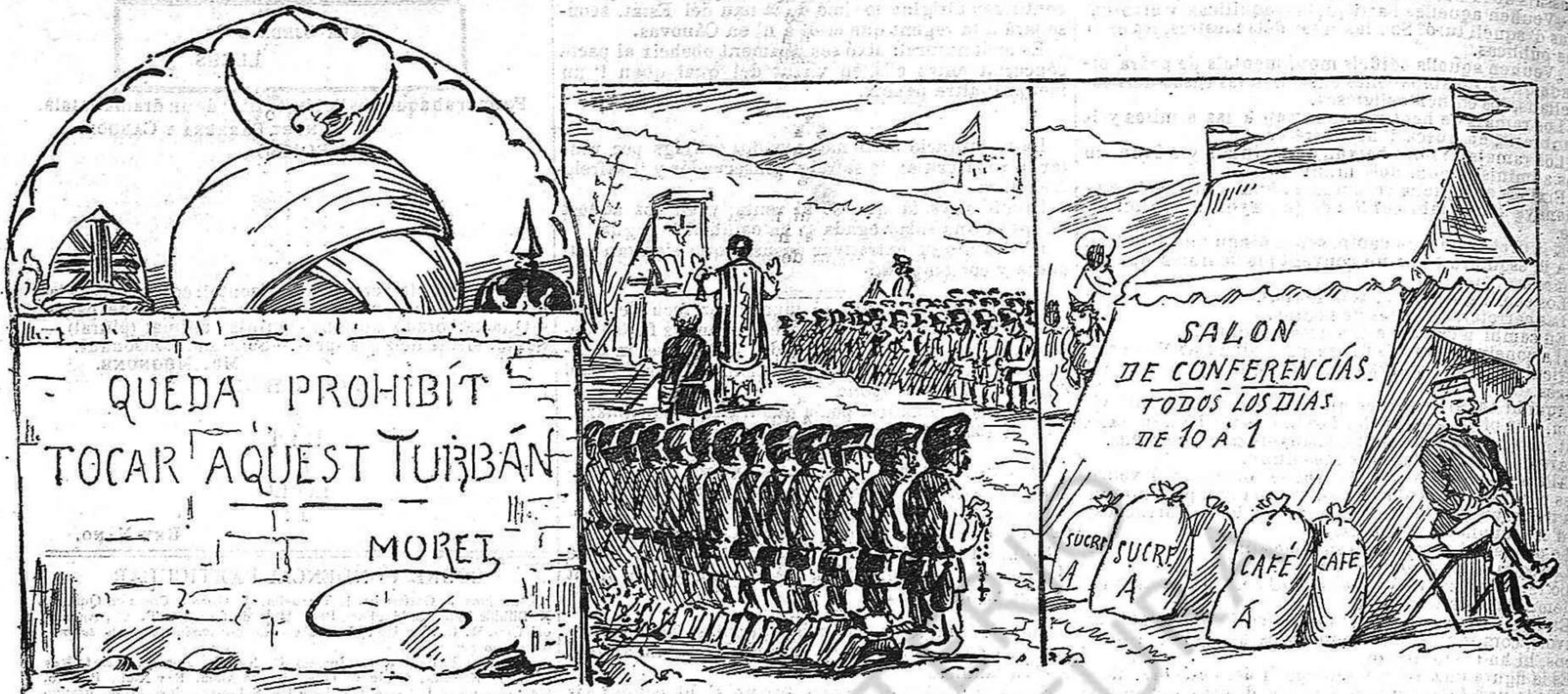
Ilustració abundant

Preu 2 rals. Se ven per tot arreu

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA

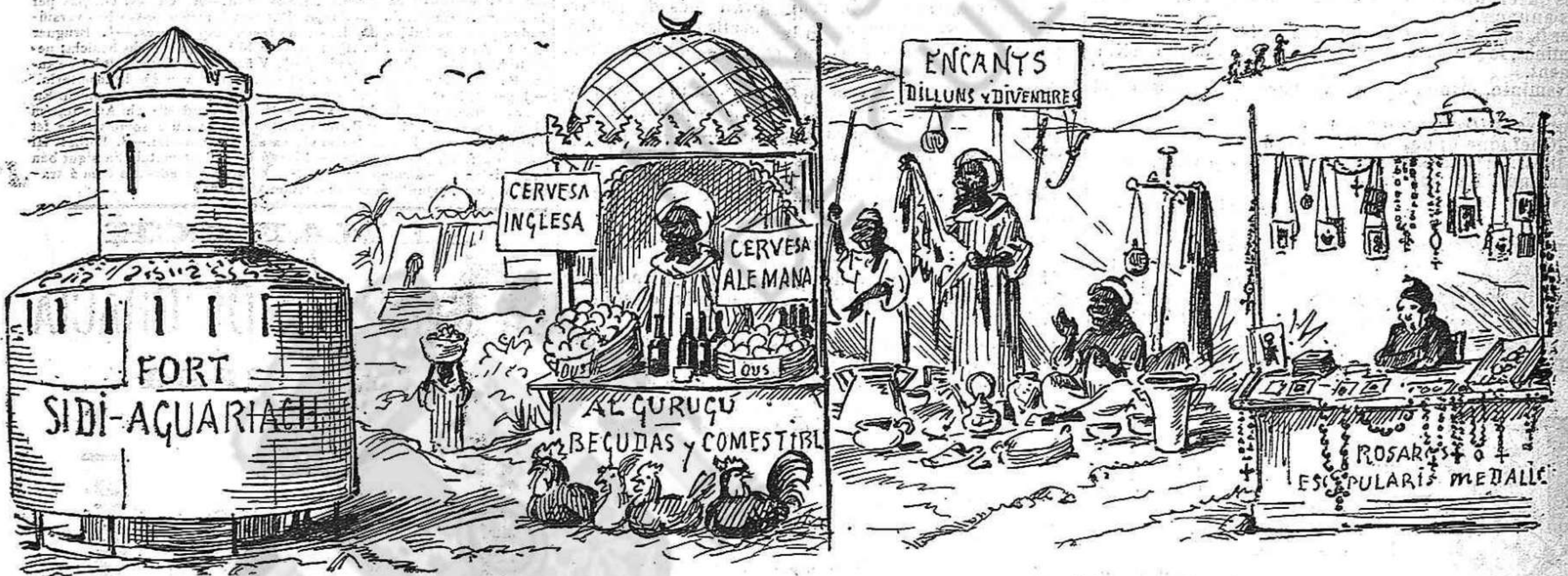
PASSATEMPS RIFFENYOS

No dignéu res del Sultán ó sino 'us agafarán.

En lloch de dá una pallissa s' entretenen oint missa.

Y en lloch de darlos lissons conferencias á trompons.

Nous establiments

Novas industrias

Las maniobras del ejército

Un gall indigest y que ningú 'l pot tragar.

Lo gall qu' está criant lo general en jefe perque l' país se 'l menjí.